

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: U-III-376/2012

Zagreb, 23. svibnja 2012.

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Prvom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Antun Palarić, predsjednik Vijeća, te suci Marko Babić, Slavica Banić, Mario Jelušić, Aldo Radolović i Miroslav Šeparović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo H1 TELEKOM d.d. iz Splita, kojeg zastupa Zoran Krajinović odvjetnik iz Odvjetničkog društva "Krajinović i Jurčić" d.o.o. iz Zagreba, na sjednici održanoj 23. svibnja 2012. jednoglasno je donio

ODLUKU

Ustavna tužba se odbija.

Obrazloženje

1. Ustavna tužba podnesena je protiv presude Upravnog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Upravni sud) broj: Us-3731/2011-5 od 15. rujna 2011. kojom je odbijena tužba podnosioca protiv odluke Vijeća Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije klasa: 344-01/10-01/1151, ur. broj: 376-04-11-02 od 2. ožujka 2011.

Navedenom odlukom dodijeljene su četiri koncesije za uporabu frekvencija (blok frekvencija širine 2x21 MHz) za obavljanje javnih govornih i podatkovnih usluga putem bežičnog pristupa petlji uz uporabu radiofrekvencijskog spektra u nepokretnoj telekomunikacijskoj mreži na području Osječko-baranjske županije za razdoblje od pet godina. Koncesije su dodijeljene: Vimax Telecomu d.o.o. iz Zagreba, OT-optima Telekomu d.o.o. iz Zagreba, Odašiljačima i vezama d.o.o. iz Zagreba i Hrvatskom telekomu d.d. iz Zagreba.

2. Osporenom presudom Upravnog suda podnositelj povrijeđenima smatra ustavna prava iz članka 14. stavka 2., članka 19., članka 29. stavka 1. i članka 49. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01. i 76/10.).

U ustavnoj tužbi podnositelj ponavlja navode isticane u postupcima koji su prethodili postupku kod Ustavnog suda. U bitnome smatra da je Upravni sud u konkretnom slučaju propustio utvrditi da u postupku donošenja osporene odluke Vijeće Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije nije postupilo sukladno uputi Upravnog suda iz presude broj: Us-1903/2006-8 od 19. kolovoza 2010., a kojom je poništena ranije donesena odluka Hrvatske agencije za telekomunikacije, klasa. 344-01/05-

01/341, ur. broj: 376-05-02-3 od 21. prosinca 2005. i predmet je vraćen na ponovni postupak. Navodi između ostalog:

"(...) U obrazloženju odluke nigdje nije pobliže objašnjen način bodovanja navedenih kriterija, kao ni koliko je bodova pojedini ponuditelj dobio za svaki pojedini kriterij, već je ponovno naveden samo ukupni broj bodova koji je svaki pojedini ponuditelj dobio, s time da se ljestvica u novoj odluci niti u bod ne razlikuje od ljestvice u poništenoj odluci. U obrazloženju pobijena odluka Vijeće HAKOM-a je bilo dužno precizno navesti kriterije kojima se vodilo pri ocjenjivanju svake od ponuda, te što je među podnesenim dokazima upućivalo na to da je neki ponuditelj bolje udovoljavao tom kriteriju od drugoga, a osobito u odnosu na uvjete i mjerila propisana zakonom... Vijeće HAKOM-a prilikom ponovnog odlučivanja o dodjeli koncesije za uporabu frekvencije za obavljanje telekomunikacijskih usluga uz uporabu radiofrekvencijskog spektra u nepokretnoj telekomunikacijskoj mreži na području Osječko-baranjske županije nije postupilo sukladno uputi Upravnog suda, stoga postoje nedostaci u pobijanoj odluci koji dovode u sumnju zakonitost i pravilnost iste odluke. Pobijana presuda Upravnog suda predstavlja miješanje u tužiteljevo ustavno pravo na pravično suđenje, jer ostavlja dvojbe oko zakonitosti presuđenja na štetu tužitelja. Iz obrazloženja pobijane presude nije moguće donijeti razuman zaključak o pravilnosti upravnog i sudskog postupka (...)"

Ustavna tužba nije osnovana.

3. Ustavni sud u postupku u povodu ustavne tužbe, podnesene na temelju članka 62. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), u granicama zahtjeva istaknutog u ustavnoj tužbi, utvrđuje je li u postupku odlučivanja o pravima i obvezama ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela podnositelja došlo do nedopuštenog posizanja u Ustavom zaštićena ljudska prava i temeljne slobode. Pri tome se Ustavni sud u pravilu, ne upušta u pitanje jesu li sudovi pravilno i potpuno utvrdili činjenično stanje i ocijenili dokaze. Za Ustavni sud relevantne su samo one činjenice od čijeg postojanja ovisi ocjena o povredi ustavnog prava.

4. Za potrebe ustavnosudskog postupka zatražen je na uvid spis predmeta Vijeća Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije klasa: 344-01/10-01/1151, ur. broj: 376-04-11-02 (u daljnjem tekstu: Vijeće).

Iz spisa predmeta razvidan je postupak proveden nakon ukidne presude Upravnog suda broj: Us-1903/2006-8 od 19. kolovoza 2010. Odluku od 2. ožujka 2011. Vijeće je donijelo nakon što je postupak proveden u tri tzv. eliminacijska kruga, a u svakom od njih provedeno je ocjenjivanje i bodovanje zaprimljenih kandidacijskih ponuda.

Ponude uvrštene u drugom krugu, Vijeće analiziralo je i bodovalo na temelju kriterija definiranih u članku 24. stavku 9. Zakona o telekomunikacijama ("Narodne novine" broj 122/03, 158/03, 60/04. i 70/05) koji glasi:

"Članak 24.

(...)

(9) Koncesija za frekvenciju za obavljanje telekomunikacijskih usluga, koja se daje na temelju raspisanog javnog natječaja, može se dati trgovačkom društvu koje pruži uvjerljive dokaze da će ostvariti tehničke, tehnološke, financijske, prostorne i

kadrovske uvjete za obavljanje određene vrste telekomunikacijske usluge, u skladu s natječajnom dokumentacijom i mjerilima utvrđenim Pravilnikom o koncesijama i dozvolama za obavljanje telekomunikacijskih usluga, koji donosi ministar.
(...)"

Nakon provedene analize i utvrđenog bodovnog stanja u trećem krugu izabrani su najbolji ponuditelji i dodijeljene su im koncesije. U obrazloženju odluke Vijeća u odnosu na pojašnjenje kriterija bodovanja ponuda navedeno je sljedeće:

"(...) Vijeće HAKOM-a je temeljem provedene analize navedenih ponuda provelo postupak bodovanja istih, pri čemu se temeljem provedenog postupka bodovanja formirao redoslijed bodovnog vrednovanja ponuda po ukupnom borju bodova... Vijeće je boljim ocijenilo ponude onih društava koja imaju veći iznos ulaganja planiran za navedenu koncesiju, pri čemu se osobito cijenilo da je financiranje ulaganja osigurano iz vlastitih sredstava ponuditelja. Temeljem navedenog, vijeće HAKOM-a utvrđivalo je ozbiljnost nastupa na tržištu, vodeći računa o planiranom broju korisnika, kao i planiranom kadru za provedbu projekta (...)"

5. Upravni sud ispitujući u postupku sudske kontrole zakonitost naznačene odluke Vijeća u cijelosti je prihvatio činjenična utvrđenja i pravno stajalište Vijeća, ocjenjujući da je osporenom odlukom Vijeće slijedilo uputu tog suda iz presude broj: Us-1903/2006-8 od 19. kolovoza 2010. U obrazloženju Upravni sud, između ostalog, navodi:

"(...) U ponovljenom postupku tuženo tijelo je postupilo po pravnom shvaćanju ovog Suda iznesenom u presudi broj: Us-1903/2006-8 od 19. kolovoza 2010. te je odluku obrazložilo na valjani način, sukladno odredbi članka 209. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91 i 103/96). Obrazloženje odluke je podrobno, na način da je vidljivo iz kojeg razloga je pojedina ocjena dana pojedinim sudionicima, odnosno zašto je neki od sudionika natječaja ocijenjen višom ocjenom od drugog. Također su u obrazloženju navedeni kriteriji kojima se tuženo tijelo vodilo pri ocjenjivanju svake ponude, kao i što je među podnesenim dokazima upućivalo na to da neki sudionik bolje udovoljava tom kriteriju od drugog, s obzirom na propisane uvjete i mjerila. Natječajnom dokumentacijom definiran je i način bodovanja za sljedeće kriterije: 1. plan izgradnje i tehnička izvedba sustava, 2. nastup na tržištu, 3. poslovni i financijski plan, 4. financijska i stručna sposobnost izvršenja.... Tuženo tijelo je osporenom odlukom iscrpno obrazložilo razloge ocjenjivanja navedenih kriterija svakog pojedinog podnositelja ponude, iz čega je vidljivo da je boljim ocjenama ocijenilo ponude onih društava koji imaju veći iznos ulaganja planiran za navedenu koncesiju (...)"

6. Polazeći od navode podnositelja, ustavne tužba razmotrena je u odnosu na prava zajamčena člancima 19. stavkom 2. i člankom 29. stavkom 1. Ustava koji glase:

"Članak 19.

(...)

Zajamčuje se sudska kontrola zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti

..."

"Članak 29.

Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, ...

(...)"

Ustavni sud utvrđuje da Vijeće, odlučujući u ponovljenom postupku nakon ukidne presude Upravnog suda Us-1903/2006-8 od 19. kolovoza 2010., primjenjujući kriterije koji su za dodjelu koncesija za obavljanje javnih telekomunikacijskih usluga uz uporabu radiofrekvencijskog spektra propisani mjerodavnom odredbom Zakona o telekomunikacijama nije postupalo protivno načelu zakonitosti propisanom člankom 19. stavkom 1. Ustava.

Također stajalištem Upravnog suda prema kojemu je Vijeće svoju odluku od 2. ožujka 2011. donijelo slijedom upute tog suda iz ranije ukidne odluke i obrazložilo sukladno članku 209. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku, nije podnositelju povrijeđeno pravo na sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti, zajamčeno člankom 19. stavkom 2. Ustava.

U postupku koji je prethodio ustavnosudskom odlučivali su Vijeće i Upravni sud unutar svojih nadležnosti utvrđenih zakonom, pri čemu je Vijeće je na ustavnopravno prihvatljiv način obrazložilo svoja pravna stajališta, a Upravni sud meritorno je odgovorio na osporavajuće navode podnositelja koje on ponavlja i u ustavnoj tužbi. Podnositelju je bilo omogućeno pratiti postupak i sudjelovati u postupku uz odgovarajuću stručnu pomoć, kao i poduzimati sve zakonom dopuštene postupovne radnje te ulagati pravne lijekove.

Sagledavajući postupak koji je prethodio ustavnosudskom postupku kao jedinstvenu cjelinu, Ustavni sud utvrđuje da je isti vođen na način koji je podnositelju osigurao pravo na pravično suđenje, te da mu tim postupcima nije povrijeđeno ustavno pravo iz članka 29. stavka 1. Ustava

7. Polazeći od činjenice da podnositelj u ustavnoj tužbi nije naveo razloge zbog kojih smatra povrijeđenima ustavna prava zajamčena člankom 49. Ustava, kao i činjenice da je osporena presuda Upravnog suda utemeljena na mjerodavnim odredbama materijalnog i postupovnog prava, Ustavni sud ocjenjuje da u konkretnom slučaju nije povrijeđeno ustavno pravo zajamčeno člankom 49. Ustava.

8. Slijedom izloženog, pozivom na članke 73. i 75. Ustavnog zakona, odlučeno je kao u izreci.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Antun Palarić, v.r.

Odluku dostaviti:

1. Odvjetnik Zoran Krajinović iz
Odvjetničkog društva Krajinović i Jurčić d.o.o.
Boškovićeve 6, 10000 Zagreb
- za podnositelja H1 Telekom d.d., Split
2. Centar evidencije i dokumentacije Suda
3. Spis

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Zamjenica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavnosudsko poslovanje

Vladimira Vodanović